

LXXXIV.

Forflag til Lov

om

Erstatning for den Skade, der ved Brandvæsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger bevirkes paa Marker, Haver og Hegn.

(Saaledes som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 12te Februar 1868.)

Den Skade, som ved Brandvæsenets Sluknings- eller Redningsforanstaltninger tilføies Marker og Haver og den paa disse voxende eller i samme nedlagte Afgrøbe, forsaavidt denne ikke er forsikret mod Udsæede, samt levende Hegn, bliver at erstatte af de Kasser, af hvilke Brandvæsenets øvrige Udgifter afholdes.

Den, som vil paaatae saadan Erstatning, har snarest muligt og senest 2 Dage efter Branden at fremsætte sin Paaastand for vedkommende Magistrat eller Sogneraadets Formand, der derefter har at drage Omfarg for, at Erstatningens Størrelse fastsættes saavidt

muligt i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brandskade paa faste Eiendomme stedsfindende Taxationer og ellers, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne ved særligt dertil af vedkommende Magistrat udmeldte Mænd og paa Landet ved de i Henhold til Lov om Brandforsikringsvæsenet paa Landet af 4de Marts 1857 bestilte Sognetaxationsmænd.

De udmeldte Mænd og Sognetaxationsmændene erholde for saadan særlig Taxation de samme Vederslag, som tilkomme dem for Bestemmelsen af Erstatning for Brandskade paa faste Eiendomme.

M. P. Bruun.

Tobiesen.